Ця Діва з квіткою вродливиця білява
І світлі ж кучері в Дитятка круг чола
А очі голубі і в них небесна слава
Від Утішителя-бо чудно зачала

На крилах триптиха ще й преподобні жени
Побожно згадують часи минулих мук
Заслухані у спів безхитрісно-блаженний
Пурхливих янголят веселий перегук

Три дами ті й Дитя жили колись у Кельні
Й квасолі цвіт десь тут в городчику лелів
А серафимів хор ті лики несмертельні
Вдав маляр дивлячись на рідних журавлів

І Діва лагідна комусь була знайома
Ходила-бо не раз як вів її порив
До образу свого руки митця Гійома
Що ту намалював котру боготворив